

Woody Allen

A Kugelmass epizód

Kugelmass humán tárgyakat tanított a City College-ban. Boldogtalan házasságban élt második feleségével · Daphne megtestesült házisárkány volt. Kugelmass-nak volt két mamlasz fia is az első feleségétől, Flotól, aki folyton nyakára járt a tartásdíjért.

· Honnan tudhattam volna, hogy ilyen balul fog kiütni a dolog? · panaszkolta Kugelmass pszichiáterének egy nap. · Daphne olyan ígéretes volt. Ki gondolta, hogy fogja magát, és úgy elhizik mint egy ház. Volt néhány dollárja is, ami önmagában még nem elég ok arra, hogy feleségül vegyünk valakit, de nem is válhat kárára egy ilyen képességekkel megáldott embernek mint én. Érti, mire gondolok?

Kugelmass kopasz volt és szőrös mint egy mackó, de volt lelke.

· Találnom kell egy asszonyt · folytatta. · Szükségem van egy új kapcsolatra. Talán nem nézi ki belőlem, de az a fajta férfi vagyok, akinek szüksége van a romantikára. Szükségem van gyengédségre, egy kis flörtre. Mielőtt megöregednék szeretnék még szerelmesen évődni Velencében, szeretnék sejtelmes pillantásokat váltani egy hölgyel vörös bor és gyertyafény mellett, amíg nem késő. Érti, amit mondok?

Doktor Mandel előre hajolt székében.

· Egy kaland nem old meg semmit. Legyen realista. Az Ön problémája sokkal mélyebb ennél.

· Egy ilyen kapcsolat persze diszkréciót követel · folytatta Kugelmass. · Nem engedhetek meg magamnak még egy válást. Daphne mindent elkövetne, hogy megkopasszon.

· De Kugelmass úr...

· Természetesen a City College-ból senki sem jöhet szóba, mert Daphne is ott dolgozik. Nem mintha egy kaland valakivel a tanszékről olyan nagy ügy lenne, de néhány diáklány...

· Kugelmass úr...

· Segítsen nekem! A múlt éjszaka álmomban egy mezőn jártam, a karomon kiránduló kosár. A kosáron a következő felirat állt: Lehetőségek. Akkor egyszercsak észrevettem, hogy a kosár lyukas.

· Kugelmass úr, a legrosszabb, amit csak tehet, hogy egy ilyen kalandba bocsátkozik. Most egyszerűen csak mondja el, amit érez, és majd közösen kielemezzük. Elég régóta jár már kezelésre ahhoz, hogy tudja, senki sem gyógyulhat meg máról holnapra. Végére is pszichiáter vagyok, nem mágus.

· Akkor talán inkább egy mágushoz fordulok · jelentette ki Kugelmass, és felállt. Ezzel véget vetett a kezelésnek.

Néhány héttel később, egy este, amikor Kugelmass és Daphne · a két öreg bútordarab · otthon unatkoztak, megszólalt a telefon.

· Majd én felveszem · mondta Kugelmass · Halló!

· Kugelmass? · kérdezte egy hang · Kugelmass, itt Persky beszél.

· Kicsoda?

· Persky. Vagy jobb, ha úgy mondom, a Nagy Persky?

· Hogyan?

· Hallottam, hogy az egész várost tüvé tette egy mágusért, aki egy kis egzotikumot vinne az életébe. Így van?

· Psszt · suttogta Kugelmass · ne tegye le! Honnan hiv, Persky?

Másnap, kora délután Kugelmass megmászott három emeletet egy lerobbant bérházban Brooklyn Bushwick negyedében. Keresztülbotorkált a sötét előtérben, megkereste az ajtót, és becsengetett. Meg fogom még ezt bánni, gondolta magában.

Néhány pillanat múltán egy alacsony, sovány, mogorva férfi nyitott ajtót.

· Maga a Nagy Persky · kérdezte Kugelmass.

· Igen, a Nagy Persky személyesen. Akar egy teát?

· Nem, romantikát akarok. Muzsikát. Szerelmet, szépséget!

· Szóval nem teát. Bámulatos. Rendben. Üljön le.

· Persky eltűnt a hátsó szobában. Kugelmass hallotta, hogy dobozokat, bútorokat mozdit el. Persky egy hatalmas, nyikorgó, görkorcsolyatálpakon guruló tárgyat tolva jelent meg újra. A doboz tetejéről ócska selyemzsebkendőket és port söpört le. Olcsó, rosszul fényezett kínai szekrény volt.

· Persky · kérdezte Kugelmass · miben sántikál?

· Ide hallgasson! · kezdte Persky · Ez a kabin csodákra képes! A Pythias Lovagjainak terveztem a múlt évben, de lemondták a rendelőt. Szálljon be!

· Hogyne, hogy teleszúrja kardokkal vagy valami hasonlóval.

· Lát itt kardot?

Kugelmass kelletlen arccal, morogva mászott be a kabinba. Rossz előérzetét csak fokozták a csupasz funérlemezre szemmagasságban felragasztott mügyémántok.
· De ha ez valami hülye tréfa! · dohogta.

· Ahogy vesszük. A következőképpen működik: bedobok a kabinba maga mellé egy regényt, bezárom az ajtókat, hármat koppintok, és ott találja magát a könyvben.

Kugelmass hitetlenkedő arcot vágott.

· Ez az **emess** · mondta Persky · Az én istentől való erőm. És nem csak regényekkel működik, novellákkal, szindarabokkal, versekkel is. Találkozhat a világ leghíresebb regényeinek hősnőivel, akikről valaha is csak álmodott. Bármit tesz, biztos a siker. Ha megunta a dolgot, csak kiált egyet, és nyomban újra itt terem.

· Persky, magának elment az esze.

· Komolyan beszélek · bizonygatta Persky.

Kugelmass továbbra is kételkedett. · Azt akarja nekem bemészni, hogy ez az ócska, házilag összetákolts masina képes elvinni egy ilyen utazásra?

· Két tizedollárosért.

Kugelmass a pénztárcájáért nyúlt. · Hiszem, ha látom.

Persky zsebrevágta a pénzt, és a könyvespolc felé fordult.

· Nos, kivel akar találkozni? Carrie nővérrel? Hester Pryne-nal? Opheliával? Vagy talán Saul Bellow egyik nőalakjával? Mi a helyzet Temple Drake-kel? Ámbár egy férfinak a maga korában ő már megerőltető lenne.

· Francia nőt akarok. Francia szeretőt.

· Nanát?

· Eszem ágában sincs fizetni érte.

· Mit szól Natasához a Háború és békéből?

· Azt mondtam, francia nő legyen. Tudom már! Mi a véleménye Bovary Emmáról? Szerintem ő tökéletes lesz.

· Ördöge van, Kugelmass. Csak kiáltson, ha megunta a dolgot.

Persky behajította a kabinba Flaubert regényének egy papírfedelű példányát.

· És honnan tudjam, hogy biztonságos-e ez a dolog? · tette fel a kérdést Kugelmass, amint Persky hozzálátott az ajtó bezárásához.

· Biztonságos? Létezik egyáltalán valami, ami biztonságos ebben az örült világban? · Persky háromszor koppintott a kabinon, aztán kitárta az ajtókat.

Kugelmass már nem volt a kabinban. A Bovary házaspár Yonville-i házában állt, és egy gyönyörű nőt látott maga előtt. Bovary Emma egyedül volt a szobában,

vásznakat hajtogatott Kugelmass-nak hátat fordítva. Nem tudom elhinni, gondolta Kugelmass, az orvos bűbajos feleségén legettetve a szemét. Én itt! És ez ő!

Emma meglepetten fordult felé.

· Uristen, de megijesztett! Ki maga? · kérdezte a papírfedelű kiadás szép angolságával.

Ez egyszerűen fantasztikus, gondolta Kugelmass. Mikor magához tért ámulatából, így válaszolt:

· Bocsásson meg. Sidney Kugelmass vagyok a City College-ből. Humán tárgyakat tanítok. A New York-i City College. Uptown. Én · ó egek!

Bovary Emma kacéran elmosolyodott, és azt kérdezte:

· Akar egy italt? Egy pohár bort esetleg?

Gyönyörű nő, gondolta Kugelmass. Mennyire más mint az a troglodita, akivel megosztom az ágyam. Hirtelen vágyat érzett, hogy a karjába kapja ezt a látomást, és megmondja neki, hogy ilyen nőről álmodott egész életében.

· Igen, egy kis bort · mondta rekedten · fehéret. Nem, vöröset. Nem, fehéret. Legyen fehér.

· Charles nincs ma idehaza · trillázta Emma, a hangja tele volt játékos célzással.

Miután elfogyasztották a bort, sétálni indultak a gyönyörű vidéken.

· Mindig arról álmodtam, hogy jön majd egy rejtélyes idegen, és kiszabadít a durva, falusi lét egyhangúságából. · csacsogta Emma, és összecsapta a kezét. Egy kis templom mellett haladtak el.

· Tetszik a ruhája · susogta Emma · nem láttam még hasonlót erre felé. Olyan...olyan modern.

· Szabadidőruhának hívják · mondta Kugelmass romantikusan · Leárazáson vettem.

Hirtelen megcsókolta Emmát. Letelepedtek egy fa alá, sügtak · bügtak, sokat · mondó pillantásokat váltottak. Közben eltelt egy óra. Kugelmass felült. Eszébe jutott, hogy találkozója van Daphnéval a Bloomingdale's-ben.

· Mennem kell · mondta · de ne aggódjon, visszajövök.

· Remélem is · válaszolta Emma.

Kugelmass szenvedélyesen átölelte Emmát, és viasszasétáltak a házhoz. Kezébe fogta Emma arcát, újra megcsókolta, és felkiáltott.

· Oké, Persky! A Bloomingdale's-ben kell lennem fél négyre.

Egy hangos pukkanás, és Kugelmass ismét Brooklynban volt.

· Na, mit mondtam? · kérdezte Persky diadalmasan.

· Nézze, Persky. Máris elkéstem. Az asszony már vár a Lexington Avenue-n. Mikor jöhetek újra? Holnap?

· Várni fogom. Csak hozza a huszast. És ne említse a dolgot senkinek.

· Naná! Szólok Rupert Murdocknak.

Kugelmass leintett egy taxit, és beszáguldott a városba. A torkában dobogott a szíve. Szerelmes vagyok, gondolta, csodálatos titok van a birtokomban. Nem is sejtette, hogy ebben a pillanatban diákok százai az ország különböző iskoláiban ilyen kérdésekkel fordultak tanáraikhoz:

· Ki ez a szereplő a 100. oldalon? Egy kopasz zsidó csokolózik Bovarynéval?

A Dél-Dakota-beli Sioux Falls-ban egy tanár így sóhajtott fel:

· Jézusom, mit tesz a marihuana meg az LSD ezekkel a gyerekekkel. Miket ki nem találhatnak!

Daphne Kugelmass a fürdőszoba berendezéseket nézegette a Bloomingdale's-ben, amikor Kugelmass kifulladásra megérkezett.

· Hol voltál? · csattant fel · Fél öt van.

· Dugóba kerültem · válaszolt Kugelmass.

Kugelmass másnap felkereste Persky-t, és néhány percen belül ismét Yonville-ben volt. Emma alig tudta elrejtetni izgatottságát. Órákat töltöttek együtt, sokat nevettek, beszámoltak egymásnak az életükről. Kugelmass távozása előtt még szeretkeztek. Istenem, Bovarynéval szeretkeztem, suttogta Kugelmass. Én, akit első évben kirúgtak angolból.

Az elkövetkező hónapok folyamán Kugelmass számtalanszor meglátogatta Persky-t, kapcsolata Emmával pedig egyre szorosabbá vált.

· Úgy intézze a dolgot, hogy mindig a 120. oldal előtt jussak a könyvbe.

Egy nap ezekkel a szavakkal fordult a mágushoz:

· Mindig az előtt kell Emmával találkoznom, mielőtt összeszűri a levelet ezzel a Rodolphe nevű szereplővel.

· Miért? · kérdezte Persky · A nők dolgában maga nem veheti fel a versenyt vele?

· Felvenni a versenyt vele? Ő egy földbirtokos dzsentrí. Ezeknek az alakoknak más dolguk sincs mint a flört és a lovaglás. Nekem ő csak egy Helmut Berger frizurás pasas a Women's Wear Daily-ből, de Emmával egészen másképp áll a helyzet.

· És a férje nem gyanít semmit?

· Az a mamlasz? Jelentéktelen kis alorvos, aki összekötötte a sorsát egy dilissel. Tízkor ágybabújuk, Emma meg éli a világát. Na, a viszont látásra.

Kugelmass ismét bemászott a kabinba, és a Bovary birtokon termett Yonville-ben.

· Hogy vagy, cukorfalat? · kérdezte Emmától.

· Ó Kugelmass · sóhajtott Emma · mi mindent kell nekem kiállnom. Tegnap este a vacsoránál őurasága elaludt a desszert kellős közepén. Éppen a Maximről és a tánckarról mesélek neki, amikor egyszer csak horkolást hallok.

· Nincs semmi baj, drágám, itt vagyok veled · ölelte át Kugelmass. Kérdeltem őt, gondolta, és a hajába temette arcát mélyen beszívva a francia parfüm illatát. Eleget szenvedtem. Elég pénzt kidobtam pszichiáterre. Addig kerestem-kutattam, míg bele nem fáradtam. Ő fiatal és érett nő, én pedig idecsöppentem néhány oldallal Léon után és pont Rodolphe elé. Ha a megfelelő fejezetekben bukkanok fel, nyert ügyem van.

Emma természetesen éppen olyan boldog volt mint Kugelmass. Ki volt éhezve egy kis izgalomra, és a férfi elbeszélései a Broadway-i éjszakákról, a széleseben száguldó autókról meg a hollywoodi és a tévésztárokról bűvöletbe ejtették az ifjú francia szépséget.

· Mesélj nekem megint O.J.Simpsonról! · könyörgött Emma Kugelmass-nak ezen az estén, ahogy elsétáltak Bournisien abbé temploma előtt.

· Mit is mondhatnék? Elképesztő egy alak. Hajmeresztő rekordokat állít fel. Meg miegymás. Senki sem ér a nyomába.

· És az Oscar-díj? · kérdezte Emma sóvárogva · Bármit odaadnék cserébe.

· Először el kell érned, hogy felterjesszenek.

· Tudom, már mondtad. De én biztos vagyok benne, hogy jó színésznő lennék. Természetesen vennék egy-két órát, talán Strasberg-től. Aztán, ha találnék egy megfelelő ügynököt...

· Majd meglátjuk, majd meglátjuk. Beszélek Persky-vel.

Aznap este, mikor Kugelmass épségben megérkezett Persky-hez, felvetette azt az ötletet, hogy Emma meglátogathatná őt a nagy városban.

· Hagy gondolkozzam még a dolgon · mondta erre Persky · Talán tehetek valamit az ügyben. Furcsább dolgok is történtek már.

Természetesen egyiküknek sem jutott eszébe egyetlen furcsább dolog sem.

· Hol a pokolban mászkálsz folyton · rikácsolt Daphne Kugelmass, amikor férje késő éjszaka hazaérkezett. · Egy kis pipit rejtegetsz valahol, ugye?

· No persze, én már csak ilyen vagyok. · felelte Kugelmass fáradtan · Leonard Popkinnal voltam.

· Nagyon furán viselkedsz az utóbbi időben · szögezte le Daphne · Távol tartasz magadtól. Ne feledkezz el apám születésnapjáról! Szombaton!

· Persze, persze · hagyta rá Kugelmass a fürdőszobába menet.

· Az egész családom ott lesz. Az ikrek is. Na meg Hamish unokatestvérem. Lehetnél udvariasabb Hamish-sel · ő nagyon kedvel téged.

· Pont az ikrek hiányoztak! · bosszankodott Kugelmass. Bezárkózott a fürdőszobába, hogy ne hallja a felesége hangját. Nekidőlt az ajtónak, és kifújta magát. Néhány órán belül, gondolta magában, ismét Yonville-ben lesz a kedvesénél. És most, he minden jól megy, magával hozza majd Emmát.

Másnap negyed négykor Persky ismét megcsillogtathatta tudományát. Kugelmass mosolyogva, vágyakkal eltelve üdvözölte Emmát. Néhány órát Yonville-ben töltöttek Binet-vel, aztán kocsikázni indultak. Persky utasításának megfelelően csukott szemmel, szorosan átölelve egymást tízig számoltak, és mire kinyitották a szemüket, a hintó már a Plaza Hotel oldalbejáratánál volt, ahol Kugelmass · nem kis optimizmusról téve tanúbizonyságot · már kora reggel kibérelt egy lakosztályt.

· Csodálatos! Pontosan ilyennek álmodtam · ujjongott Emma. Körbe · körbe járt a hálószobában, az ablakból szemügyrevette a várost. · Ott a Fao Schwarz. És ott a Central Park, és melyik a Sherry? Ó ott van, látom már. Milyen fenséges.

Az ágyon a Halstonban és az Yves Saint Laurent áruházban vásárolt csomagok heverték. Emma kibontotta az egyiket, és tökéletes alakja elé próbált egy fekete bársony nadrágot.

· A nadrágkosztümöt a Ralph Laurent üzletben vettem · mondta Kugelmass · Örült jól fogsz kinézni benne. Gyere, édesem, csókolj meg!

· Még soha életemben nem voltam ilyen boldog! · sikongott Emma a tükör előtt · Menjünj ki a városba! Látni akarom a Chorus Line-t, a Guggenheim Múzeumot és ezt a Jack Nickolson nevű pasast, akiről annyit beszéltél. Vetitenek most valamit tőle?

· Egyszerűen nem fér a fejembe a dolog · dilemmázott egy stanfordi professzor · Először jön egy fura, Kugelmass nevű figura, most meg Emma tűnik el a könyvből. Lehetséges, hogy egy klasszikus mű ismertetőjele pontosan az, hogy valahányszor elolvassuk, mindig találunk benne valami újat?

A szerelmesek egy boldog hétvégét töltöttek együtt. Kugelmass azt mondta Daphnének, hogy egy szimpóziumra utazik Bostonba, és csak hétfőn jön haza. Együttlétük minden percét kiélvezték: moziba mentek, aztán megebédeltek a Chinatown-ban, majd diszkóban voltak, elalvás előtt pedig tévét néztek. asárnap délig aludtak, elmentek a SoHoba, és megbámulták a hírességeket az Elaine's-ben. Este a szobájukban vacsoráztak: kaviárt ettek és pezsgőt ittak hozzá, aztán hajnalig beszélgettek. Másnap reggel taxival mentek Persky lakására, és Kugelmass út közben azon tündött, milyen kimerítő is volt ez a hétvége. De megérte, szögezte le magában.

Nem ismétlődhet ugyan meg túl gyakran, de olykor-olykor jót fog tenni egy kis változatosság.

Persky-nél Emma bemászotta kabinba, nagy gonddal elrendezte maga körül a ruhás dobozokat, és szerető csókkal búcsúzott Kugelmass-tól.

· Viszlát Yonville-ben · kacsintott Emma. Persky hármat koppintott a kabin falán. Semmi eredmény.

Persky a fejét vakargatta, és hümmögött. Újra kopogott a fülkén, még mindig semmi.

· Valami nem stimmel · dünnyögte.

· Persky, maga szórakozik velem! · üvöltött Kugelmass · Mi lesz most ezzel a vacakkal?

· Csigavér, csigavér. A szekrényben van még, Emma?

· Igen.

Persky ismét megkopogtatta a kabint, ez alkalommal erősebben.

· Még mindig itt vagyok, Persky.

· Tudom, kedvesem. Üljön nyugodtan!

· Persky, vissza kell juttatnunk! · suttogta Kugelmass · Nős ember vagyok, és három óra múlva előadásom lesz. A jelen helyzetben nem engedhetek meg magamnak mást mint egy óvatos kalandot.

· Nem értem · dünnyögte Persky · olyan megbízhatóan működött eddig.

De nem tudott mit tenni. · Eltart egy kis ideig · mondta Kugelmass-nak · Szét kell szednem. Majd felhívom.

Kugelmass betuszkolta Emmát egy taxiba, és visszavitte a Plazába. Kishiján elkésett az órájáról. Egész nap csak telefonálgatott, hol Persky-t, hol a szeretőjét hívta. A mágus azt mondta, jónéhány napba beletelik, míg megtalálja hibát.

· Milyen volt a szimpózium? · tudakolta Daphne aznap éjszaka.

· Nagyszerű, nagyszerű · válaszolta Kugelmass, miközben a füstszűrős végén próbálta meggyújtani a cigarettát.

· Mi a baj? Úgy járkálsz itt fel-alá mint egy halálraitélt.

· Én? Nevetséges. Olyan nyugodt vagyok mint a nyári éjszaka. Megyek járok egyet. Kilépett az utcára, fogott egy taxit, és elszárgult a Plazába.

· Ennek nem lesz jó vége · mondta Emma · Charles-nak fel fog tűnni, hogy nem vagyok ott.

· Tartsunk ki, édesem! · Kugelmass sápadt volt, és patakzott róla a verejték. Újra megcsókolta Emmát, beugrott egy liftbe, és felhívta Persky-t a Plaza Hotel halljából. Épphogy hazaért éjfél előtt.

· Popkin szerint Krakkóban az árpa ára 1971 óta nem volt ilyen stabil · mondta Daphnének, mikor sápadtan mosolyogva bemászott mellé az ágyba.

Az egész hét így telt. Péntek este Kugelmass közölte Daphnéval, hogy egy újabb szimpóziumra hivatalos, ezúttal Syracuse-ba. Visszasietett a Plazába, de ez a második hétvége már cseppet sem hasonlított az előzőre.

· Juttass vissza a regénybe, vagy vegyél feleségül! · követelte Emma · Dolgozni akarok, vagy színiiskolába járni. Van neked fogalmad arról, milyen pokoli egész nap csak tévét nézni?

· Rendben van. Úgyis szükségünk van a pénzre. Kétszer annyiba kerülsz itt nekem, mint amennyit nyomsz.

· Tegnap a Central Parkban találkoztam egy producerrel az off-Broadwayről, és azt mondta, talán kaphatnék valami szerepet az új műsorában. · mondta Emma.

· Ki az a bohóc? · kérdezte Kugelmass.

· Nem bohóc. Finom, kedves, megnyerő ember. A neve Jeff Hogyishivják, és Tony-díjat fog kapni.

Késő délután Kugelmass részegen állított be Persky-hez.

· Nyugalom · csitította Persky · Szívrohamot akar kapni?

· Még hogy nyugalom! Könnyű azt mondani. Egy regényhősnőt rejtegetek egy hotelszobában, miközben a feleségem magádetektívvel nyomoztat utánam.

· Oké, oké. Tudom, hogy nincs könnyű dolga. · Persky bemászott a kabin alá, és valamit ütögetni kezdett egy óriási csavarkulccsal.

· Úgy érzem magam mint egy ketrecbezárt vadállat · folytatta Kugelmass · Úgy lopakodom a városban mint valami tolvaj, miközben a kapcsolatunk Emmával teljesen tönkrement. Nem is beszélve a szálloda számláról, ami lassan megközelíti a védelmi kiadásokat.

· Mit tehetnék? Ez a mágia. · mondta Persky · Itt minden egy hajszálon múlik.

· Egy hajszálon, na ne mondja! Don Pérignon-nal és kaviárral tömöm ezt a kis libát, ruhákat veszek neki. Ő meg leszereződik a Neighbourhood Playhouse-hoz, és hipp-hopp professzionális fotókat szeretne. És ez még mind semmi, Persky, Fivish Kopkind professzor, aki komparatisztikát tanít, és világ életében féltékeny volt rám, azonosított engem a Flaubert regényben időnként felbukkanó szereplővel. Megfenyegetett, hogy elmegy Daphnéhoz. Itt a vég, a tartásdíj, a börtön. A Bovarynéval elkövetett házasságtörésért a feleségem koldusbotra fog juttatni.

· Mit mondjak erre? Éjt nappallá téve csak ezen dolgozom. Ami a maga lelki állapotát illeti, azon nem tudok segíteni. Mágus vagyok, nem pszichiáter.

Vasárnap délután Emma bezárkózott a fürdőszobába, és nem volt hajlandó szóba állni Kugelmass-szal. Kugelmass a Wollmann Rink ablakában állt és öngyilkos-

ságot forgatott a fejében. Kár hogy félemelet, különben most mindjárt kiugranék, gondolta. Talán ha elutaznék Európába, és ott új életet kezdenék... Talán árulhatnék International Herald Tribune-t, mint azok a fiatal lányok régen.

Megszólalt a telefon. Kugelmass gépiesen a füléhez emelte a hallgatót.

· Hozza ide Emmát! · mondta Persky · Azt hiszem, megtaláltam a hibát.

Kugelmassnak nagyot dobbant a szíve.

· Komolyan beszél? · kérdezte · Tényleg megtalálta?

· Az áttétellel volt valami baj, képzelje csak.

· Persky, maga egy zseni! Egy perc múlva ott leszünk. Nem, hamarabb.

A szerelmesek újra Persky lakására siettek, ahol Emma Bovary újból bemászott a kabinba a csomagokkal együtt. Ez alkalommal elmaradt a csók. Persky bezárta az ajtókat, mély lélegzetet vett, és háromszor kopintott a szekrényen. Jött a megnyugtató pukkanás, és amikor Persky belenézett a szekrénybe, üres volt. Bovary-né visszatért a regénybe. Kugelmass megkönnyebbülten felsóhajtott, és megszorította a mágus kezét.

· Vége. Tanultam a leckéből. Soha többé nem kockáztatok meg újra, esküszöm. · Újra megszorította Persky kezét, és elhatározta, hogy küld neki egy nyakkendőt.

Három héttel később, egy csodaszép tavaszi délután Persky lakásán megszólalt a csengő. Kugelmass állt az ajtóban, álmosnak látszott.

· Oké Kugelmass · mondta a mágus · Hová lesz ezuttal?

· Csak még egyszer utoljára · felelte Kugelmass · Olyan szép idő van, és nem leszek mindig fiatal. Figyeljen. Olvasta a Portnoy-kört? Emlékszik a Makira?

· Most már huszonöt dollárjába kerül, mert emelkedtek az árak, de az első alkalom ingyenes, tekintettel a sok zürre, amit okoztam.

· Maga jó ember · nyugtázta Kugelmass gyér haját igazgatva, és bemászott a kabinba. · Minden rendben lesz?

· Remélem. De nem nagyon próbálkoztam vele azóta.

· Szex és romantika · hallatszott Kugelmass hangja a szekrényből. · Mi mindent el nem viselünk egy kis kalandért.

Persky bedobta a Portnoy-kör egy példányát Kugelmass mellé, és háromszor koppintott a kabin falán. Ez alkalommal a pukkanás helyett robbanás tompa hangja hallatszott, amit recsegés-ropogás és szikraözön követett. Persky hátratántorodott, a szívéhez kapott, és holtan esett össze. A kabin lángbaborult. Az egész ház leégett.

Kugelmass mit sem sejtett az egésről. Neki is megvolt a maga baja. Nem a Portnoy-kórba került ugyanis, mégcsak nem is egy másik regénybe, hanem egy régi tankönyvbe. A spanyol nyelvgyakorlatok kietlen, sziklás vidékén lélekszakadva menekült üldözője, egy nagy, szőrös, nyakigláb ige, a tener elől.

fordította **Ivacs Agnes**

Lengyel Gyula:

FEBRUÁRI BORVIRÁG

Kibomlani
nem szirmokba halni

Raktuk és dúltuk ime a város
Földmélyi szél fúj pletykás és mákos

Füstnyi utcák suttog pécsi sörgyár
Mandulavirágzó betonbetyár

Szikrát vetek
Égett bőrt nevetek

Kemény fagy volt csontig csupaszodva
Meglépett villám nézek hajadba

Torony-fénye esős éjj-járások
Éber úszom mélybarnádban hálók

Napfény a korom
Follyon szavainkra fejtett borom